

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 76.

Tredie Session.

54de Møde.

Mandagen den 12te Januar.

(Forts.)

Ordf: Med Hensyn til de Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til den 6te Paragraph, skal jeg gjøre følgende Bemærkninger. Det første Vædringsforslag er en reed Redactionsforandring, svarende til den Sprogbrug, der findes i flere Love, som ere forelagte Landstinget, navnlig i Lovforslaget angaaende Rigsgælden, hvori Benævnelsen „Justitsministeriet“ med den høitærede Justitsministers Samtykke overalt er forandret til „Justitsministeren.“ — Hvad det andet Vædringsforslag angaaer, da kunde det vel synes overflødig at optage i selve Loven, at saavel Stedets Communalbestyrelse som Sundhedspolitiet skulde høres overflige Sager, fordi disse Autoriteters Erklæringer dog i Reglen ville blive indhentede; men, da det dog kunde tænkes, at en Justitsminister i Fremtiden kunde være af den Mening, at det kun var nødvendigt at høre Sundhedspolitiet, og saaledes Communalbestyrelsen i en Sag, der kunde være af Interesse for Communen, kunde blive forbigaaet, har jeg troet, at det til Beroligelse for Communerne vilde være rettest at optage dette Tillæg i Paragraphen. — Hvad det tredie Vædringsforslag angaaer, da hidrører det fra de Forhandlinger, der have fundet Sted ved Sagens første Behandling, under hvilken Justitsministeren har indrømmet, at det vilde være hensigtsmæssigt at indføre denne Indskrænkning, hvorved altsaa ikke noget nu bestaaende Anlæg vilde blive rammet af denne Lov.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt selve Paragraphen er nødvendig, hvilket er bestridt og rimeligviis vil blive bestridt fra flere Sider, skal jeg tillade mig at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, at

Justitsministeren ved Sagens første Forhandling har fremhævet, at den seneste Tid har frembudt Exempler paa, at Anlæg, som ønskedes fjernede fra bestemte Steder, fordi de vilde være til stor Ulempe for Andre, ikke have kunnet fjernes, endskjøndt Vedkommende i Communerne og Andre, som have haft Leilighed til at erklære sig over Sagen, have været derfor, fordi der manglede udtryffeligt Gjæmmel i Lovgivningen til at formene slike Anlæg paa de Steder, hvor man vilde etablere samme. At en Bestemmelse for Communerne udenfor Kjøbenhavn er nødvendig, anseer jeg ogsaa indrømmet fra den ærede Ordførers Side, der udtryffeligt har udtalt, at §§ 3, 4 og 5 burde udvides til Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, ligesom ogsaa flere af de Ytringer, han har brugt under Sagen, gaae ud paa, at Politiet efter hans Mening burde, forsaavidt det ikke allerede havde en saadan Myndighed, indrømmes en udstrakt Myndighed til i saa Henseende at varetage Communerens Fars. Forøvrigt har jeg, inden jeg stillede disse Vædringsforslag, confereret med Politimesteren og Stadsphysicus i den Kjøbstad, hvor jeg har mit Ophold, og disse Embedsmænd, der selv ere Grundeiere, have begge udtalt sig anerkjædende om Indholdet af dette Lovforslag. Politimesteren har ogsaa i den Erklæring, som han har meddeelt mig, med Hensyn til hvad Udvalget havde udtalt i sin Betænkning om, at Sundhedspolitiet allerede efter den nu gjældende Lovgivning maatte have tilstrækkelig Myndighed til at forebygge de Ulemper, som Loven gaaer ud paa at hæmme, yttret, at denne Mening grundede sig paa en Feiltagelse. Endvidere har Stadsphysicus yttret, at de i Helsingør i den sidste Sommer foretagne Undersøgelser af Reenlighedsforholdene og de i adskillige Retninger mislykkede Bestræbelser for at forhindre de skadelige Uddunstninger, som visse